

Zygmunt Ziątek

"Nurt ludowy w poezji Lenartowicza i Konopnickiej", Jan Nowakowski, "Ruch Literacki" R.XII (1971) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/42, 194

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ MIODOŃSKA-BROOKES Ewa: O kompozycji czasu dramatycznego w utworach S. Wyspiańskiego na przykładzie "Achilleis". "Ruch Literacki" R. XII:1971 z. 3 s. 141-158.

Rozprawa przedstawia proces kształtowania się koncepcji czasu jako elementu kompozycji fabularnej i ideowej. Wskazuje na wykorzystywanie w kolejnych dramatach baśniowo-mitycznej funkcji czasu nocy i ciemności w przeciwstawieniu do czasu dnia, które to przeciwstawienie w "Achilleis" zostało wzmocnione kontrastem czasu myśli i czynu. Analizując funkcję czasu w poszczególnych scenach dramatu, stwierdza autorka, iż jest on tu elementem budującym rzeczywistość dramatyczną i współtworzącym jej ideowo-filozoficzne oblicze.

BP/42

H.F.

/II/ NOWAKOWSKI Jan: Nurt ludowy w poezji Lenartowicza i Konopnickiej. "Ruch Literacki" R. XII:1971 z. 2 s. 75-85.

Szkic o analogicznym czerpaniu z poezji ludowej oraz o ideowym zainteresowaniu sprawami wsi obojga twórców. Związki ich poświadczone są osobistymi spotkaniami, korespondencją oraz wzajemnymi sądami o twórczości /Konopnicka uważała Lenartowicza za swego mistrza, on ją za kontynuatorkę swego dorobku/. Łączyła ich ponadto niechęć do pozytywistycznego pragmatyzmu i szacunek dla tradycji romantycznej. Lenartowicza różniła od Konopnickiej idealizacja wsi oraz elementy chłopomanstwa. W poezji obojga, bez względu na ujęcie tematu, dominuje ludowa śpiewność.

BP/42

Z.Z.